

1909-06-20

AFSENDER

Michael Ancher

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

Foroven med blyant med Emil Hannovers hånd: Ancher, Michael

[1]

Skagen 20. 6. 09.

Kære Hannover!

Af al den Venlighed, der i saa rigt
Maal blev mig vist i Anledning af
Fødselsdagen, var der Intet, som
glædede mig mere end Deres Brev.
Der har i mange Aar i mit Hjerte
været et lille Rum, som indeholdt
Taknemmelighed imod Dem, fordi De
altid stillede Dem forstaaende ligeoverfor
min Kunst og slog til Lyd for den ved
forskellige Leiligheder, hvor det gjalt
meget for mig, og jeg har Fornemmelsen
af aldrig at have sagt Dem rigtig Tak
for det. –

[2]

Lad mig saa gjøre det nu og sam-
tidig forsikkre Dem, at jeg ikke
mindre end De beklager, at vi aldrig
ses; men jeg ved ikke, hvordan det
gaar til, at siden jeg fik Hus i
Byen, føler jeg mig mere fremmed
der og holder mig borte fra Alt.
Eller er det Konstantin Hansens
Aand, hans Graahed i Sindet, eller
er der Pech ved Huset, hvor han i
saa mange Aar sad forgæves og ventede paa en
Solstraale,? der gør mig til Eneboer derovre?
I det Haab igjen at træffe Dem,
naar jeg kommer til Byen, trykker
jeg Deres Haand og sender Dem min
bedste Hilsen. Deres hengivne
Michael Ancher

Archib. Michaud

København 20. 6. 09.

Kære Hannover!

Af et Fint Venlighed, der i sandt rigt
Maal blev mig vist i Andledning af
Køddesdagene, var der Læder, som
glædede mig mere end Dens Brev.

Der har i mange Aar i mit Hjerte
vaaret et lille Brev, som indholdt
Taknemmelighed mod Dem, fordi De
alltid vilde Dem forstaaende ligesom for
min Kunst og slog det Lyd for den ved
forskellige Leiligheder, hvor det gjælte
mig for mig, og jeg har Forneemt
af aldrig at have sagt Dem rigtig Tak
for det. ~

Lat mig nu gøre det nu og sam-
tidig forstaa Dem, at jeg ikke
minder end De betragter, at vi aldrig
ses; men jeg vil ikke, kortstaaet det
gaar det, at gøre sig selv til
Byen, taler jeg mig mere fremmed
der og holder mig borte fra det.

Eller er det Konstantin Hauens
Rund, hans Gaaled i Sindsel, eller
er der Tede ved Huset, hvor han
saa mange Aar sad og ventede paa en
Saltraale, der gør mig det Eneloor deene?

I det Haal igjennem at træffe Dem,
naar jeg kommer det Byen, trykker
jeg Dem Haand og sender Dem mine
bedste Hilsener. Deres hengivne

Michael Kleeber